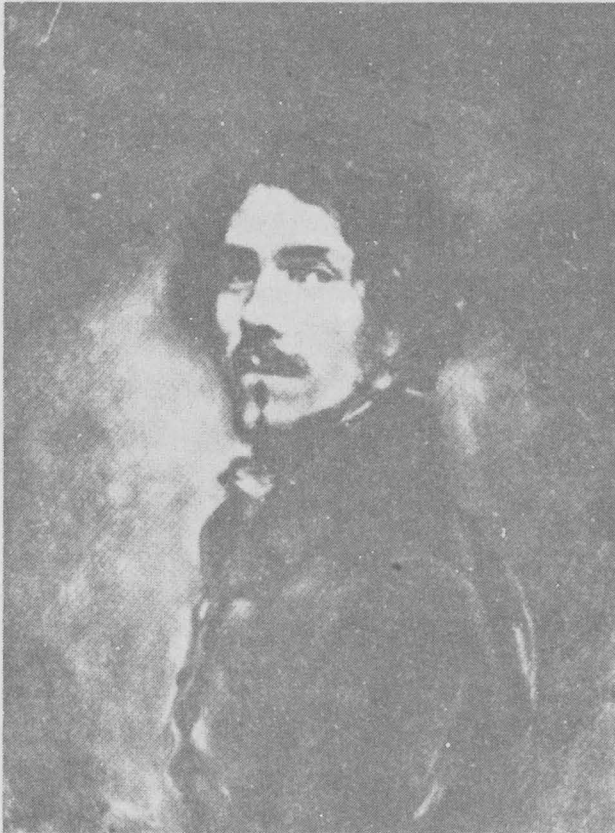

5. เออแซน เดอลาครัวซ์ (Eugène Delacroix)

ผู้นำกลุ่มจิตรกรโรแมนติก

เออแซน เดอลาครัวซ์ เกิดในปี ค.ศ. 1798 ณ เมืองแซงต์-โมริซ ไม่ไกลจากกรุงปารีสนัก มารดาเป็นภรรยาของข้าราชการผู้มีชื่อเสียงชื่อ ชาลส์ เดอลาครัวซ์ แต่ดูเหมือนว่าเขาจะเป็นลูกที่เกิดจากนักการทูตที่มีชื่อ ตายีรอนด์ เขามีแนวทางศิลปะมาแต่เด็กแล้ว และได้ศึกษากับจิตรกรที่ไม่มีชื่อเสียงโด่งดังนัก คือ เกแรง ผู้โอนอ่อนให้เขาทำตามที่ยากจะทำ ที่ที่เขาไปเรียนนี้ทำให้ได้พบกับ เจริ์โคลท์ที่เขานับถือมาก นอกจากนี้แล้วเขายังนิยม อองตวน จอง โกรซ์ เขาศึกษางานของไมเคิล-แองเจโล และได้เรียนรู้การใช้สีของรูเบนส์

ภาพเขียนตัวเองของเดอลาครัวซ์

เดอลาคัวซ์นำภาพออกแสดงเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1822 ภาพ **Dante and Virgil Crossing the Styx** (ต้นตึกกับเวอร์จิลข้ามฝั่งน้ำไปเมืองนรก) แสดงเรื่องราวที่แปลกแหวกแนวออกไปเพื่อให้เกิดพลังเขย่าขวัญคนดู เขาก้าวต่อไปในการทำงานทำนองนี้ด้วยการแสดงภาพเหตุการณ์โหดร้ายทารุณที่เกิดขึ้นในเวลานั้นและกำลังเป็นที่โจษจันกันทั่วไป ในภาพ **The Massacre at Chios** (การประหารหมู่ที่คีออส) ซึ่งปรากฏในงานแสดงศิลปกรรมประจำปี ค.ศ. 1824 นั้น มีรูปแบบทางศิลปะที่แสดงอิทธิพลของโกรซ์เช่นเดียวกับของคอนสแตนติน ซึ่งมีภาพ **Hay Wain** (เกวียนบรรทุกหญ้า) แสดงอยู่ในงานเดียวกันนั่นเอง มีอยู่พักหนึ่งที่เดอลาคัวซ์สนใจศิลปะและวรรณคดีอังกฤษมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งของเชคสเปียร์ สกอตต์และไบรอน เขามีความสัมพันธ์อันดีกับจิตรกรสีน้ำชื่อ โบนิงตัน และได้ไปพำนักด้วยที่อังกฤษในฤดูร้อนปี ค.ศ. 1825

การประหารหมู่ที่คีออส ค.ศ. 1824 ภาพเขียนสีน้ำมัน 166" x 138 1/2" พิพิธภัณฑ์ลูฟร์ ปารีส

สงครามประกาศอิสรภาพของกรีกที่ทำให้ชาวกรีกได้เป็นอิสระจากจักรวรรดิตุรกีใน ค.ศ. 1830 สร้างจินตนาการให้กับเดอลาคาร์วัซได้พอ ๆ กับที่วรรณคดีของไบรอนได้สร้างมาแล้ว ความจริงแล้วแนวเรื่องตามภาพ *The Death of Sardanapalus* ซึ่งเขานำออกแสดงในงานศิลปะกรรมประจำปี ค.ศ. 1829 นั้นได้มาจากบทกวีของไบรอน ภาพนี้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอื้อฉาวในแง่ของสีที่สดและเรื่องราวที่แสดงออกรุนแรง พิสดาร

การปฏิวัติในปี ค.ศ. 1830 ซึ่งนำหลุยส์ ฟิลลิปมาครองบัลลังก์ฝรั่งเศส สร้างแรงบันดาลใจให้เดอลาคาร์วัซเขียนภาพชื่อ *Liberty Leading the People* (เสรีภาพนำหน้าประชาชน) ซึ่งแสดงในปี ค.ศ. 1831 ใน ค.ศ. 1832 เขารวมอยู่ในกลุ่มนักการทูตที่ไปเข้าเฝ้าเจ้าผู้ครองนครโมร็อกโก แม้จะไม่มีโอกาสบรรยายสีรูปนักเขายังได้ร่างภาพเอาไว้มาก เดอลาคาร์วัซเป็นศิลปินใหญ่คนแรกๆ ที่ไปเยือนประเทศในกลุ่มอาหรับในทวีปแอฟริกาเหนือ ธรรมชาติแปลก ๆ ที่เต็มไปด้วยสัตว์พันธุ์สัตว์ที่และผู้คนที่เขาไปพบเห็นเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใส่พลังให้กับอัจฉริยภาพของเขา เมื่อกลับมาฝรั่งเศสแล้วเขาก็เขียนภาพ โดยใช้ฉากของแอฟริกาเหนือหลายภาพ เช่น ภาพสุลต่านแห่งโมร็อกโกทรงม้า ภาพ *Algerian Women* และภาพ *The Jewish Wedding*

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1832 เป็นต้นมาเดอลาคาร์วัซได้รับงานว่าจ้างจากรัฐ ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนชื่อ ลูซซ์ ออดอล์ฟ เชียซ์ ซึ่งได้เป็นรัฐมนตรีในปีนั้น ระหว่างปี ค.ศ. 1838 และ ค.ศ. 1854 เขาได้ทำโครงการตกแต่งขนาดใหญ่ให้แก่ Salon du Roi ห้องสมมุติฐาน ห้องอะปอลโลในพิพิธภัณฑสถานลูฟวร์ และศาลากลางกรุงปารีส งานชิ้นสุดท้ายซึ่งเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีอิทธิพลมากที่สุดก็คือ *Jacob and the Angel* (จาคอบกับเทวดา) และ *Heliodorus* (ค.ศ. 1857-1861) ที่อยู่ในห้องของโบสถ์แซงต์-ชูลีปีซ ตลอดเวลาเขาทำงานหลายๆ อย่างต่างกัน เช่น เรื่องราวจากประวัติศาสตร์คลาสสิกและประวัติศาสตร์สมัยกลาง จากเซกสเปียร์ จากนิยายพื้นบ้านทางประเทศตะวันออก นอกจากนี้ก็มีภาพเหมือนของเพื่อนสนิทซึ่งรวมทั้งโซแปง และภาพศึกษาการต่อสู้ของสัตว์ต่างๆ แม้วัยจะมากขึ้นแต่เขาก็ยังคงมีพละนาถัยสมบูรณ์ เขาได้รับความสำเร็จอย่างดียิ่งในงานแสดงศิลปะกรรมสากลในปี ค.ศ. 1855

แต่ทั้ง ๆ ที่ประสบความสำเร็จอย่างนั้น เดอลาคาร์วัซกลับเป็นคนเจ้าทุกข์ เขาเขียนไว้ว่า “บุรุษผู้ยิ่งใหญ่แทบทั้งสิ้น มีชีวิตอยู่กับความขัดแย้งและระทมทุกข์มากกว่าผู้อื่น” ข้อความนี้แสดงถึงความเศร้าที่ผู้นำกลุ่มศิลปะโรแมนติกของจิตรกรฝรั่งเศสผู้นี้มีอยู่ และยังมีข้อความที่เขาเขียนไว้ซึ่งขัดแย้งกับทฤษฎีโรแมนติกอย่างมากอีกด้วยว่า “อัจฉริยภาพที่ยิ่งใหญ่นั้นไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากการเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติในการรู้เหตุรู้ผลมากกว่าใคร” จดหมายและสมุดบันทึกของเขาที่จัดไว้ระหว่าง ค.ศ. 1822 และ ค.ศ. 1824 กับอีกช่วงหนึ่งคือจาก ค.ศ. 1847 จนถึงแก่กรรมนั้นให้ภาพชีวิตและบุคลิกภาพของเขาได้อย่างดี เขาไม่มีศิษย์และไม่มีผู้สืบทอดทางศิลปะทั้ง ๆ ที่เป็นที่รักในหมู่ศิลปินรุ่นหลัง เขาถึงแก่กรรมในกรุงปารีสเมื่อปี ค.ศ. 1863